

مجمع عمومی
شورای امنیت

پخش: عمومی
۲۷ فروری ۲۰۲۳

متن اصلی: انگلیسی

شورای امنیت
سال هفتاد و هشتم

مجمع عمومی
نشست هفتاد و هفتم
مواد آجندا ۳۴
وضعیت در افغانستان

وضعیت در افغانستان و پیامد های آن بر صلح و امنیت بین المللی

گزارش سرمنشی ملل متحد

۱. مقدمه

۱. این گزارش به تاسی از قطعنامه ۶۸/۱۱ مجمع عمومی و قطعنامه شماره ۲۶۲۶ (۲۰۲۲) شورای امنیت ارائه شده است که در آن از سرمنشی ملل متحد خواسته شده است تا هر سه ماه در مورد وضعیت افغانستان و تطبیق مأموریت هیئت معاونت سازمان ملل متحد در افغانستان (یوناما)، منجمله در سطح محلی گزارش ارائه نماید.

۲. این گزارش معلومات تازه را در مورد فعالیت های سازمان ملل متحد در افغانستان، از جمله فعالیت های سیاسی، بشردوستانه، و تلاشهای حقوق بشر از زمان ارائه گزارش قبلی مورخ ۷ دسامبر ۲۰۲۲ (A/77/636-S/2022/916) تا اکنون ارائه می کند.

۲. تحولات مربوط

۳. مقامات حاکم طالبان از طریق اتخاذ تدابیر جدید محدود کننده، به اعمال کنترل شدیدتر جمعیت ادامه دادند. اعلام تصامیم در ماه دسامبر ۲۰۲۲ مبنی بر تعلیق تحصیلات عالی زنان و ممنوعیت اشتغال آنان در موسسات غیردولتی داخلی و بین المللی، بیش از پیش حقوق اساسی زنان و دختران را محدود کرد. شاخه خراسان گروه دولت اسلامی عراق و شام (شاخه خراسان داعش) مسئولین چندین حمله مهم را که افراد ملکی، طالبان و اتباع خارجی را هدف قرار داده بود، بر عهده گرفت. یوناما همچنان مواردی از قتل های فراقضائی، بازداشت و توقیف های خودسرانه، شکنجه و بدرفتاری را که توسط مقامات حاکم علیه مقامات و نیروهای امنیتی دولت پیشین و برخلاف عفو عمومی اعلام شده در آگست ۲۰۲۱ صورت گرفته است، مستند سازی کرد. همچنان یوناما افزایش اجرای مجازات های بدنی قضائی از سوی مقامات حاکم و نخستین اعدام علنی با حکم قضائی از زمان تسلط طالبان را ثبت کرد. مقامات حاکم گزارش دادند که میزان جمع آوری عواید، به شمول عواید تجاری، افزایش یافته است و تأکید خود بر خودکفائی اقتصادی را حفظ کردند. با این حال، نیاز های بشردوستانه به طور کلی رو به افزایش است و تخمین زده می شود در سال ۲۰۲۳، حدود ۲۸.۳ میلیون نفر به کمک های بشردوستانه نیاز داشته باشند؛ این رقم در سال ۲۰۲۲ به ۲۴.۴ میلیون و در سال ۲۰۲۱ به حدود ۱۸.۴ میلیون تن می رسید. ممنوعیت فعالیت کارمندان زن در سازمان های امدادرسان موجب شد بسیار از سازمان ها فعالیت های خود را متوقف کنند و این امر تأثیر شدید بر جوامع نیازمند، به ویژه زنان و دختران، برجای گذاشت، هرچند تعداد محدودی معافیت غیررسمی از سوی مقامات حاکم اعطاء شد. این محدودیت ها عملاً روند تدویر چارچوب استراتژیک برای افغانستان برای دوره های ۲۰۲۳ تا ۲۰۲۵ را متوقف کرده است تا زمان دستیابی به نتیجه در مذاکرات جاری با مقامات حاکم تا این محدودیت ها را لغو نمایند.

الف. تحولات سیاسی

۴. در پایان سال ۲۰۲۲، مقامات حاکم چندین تصمیم اتخاذ کردند که حقوق زنان و دختران را بیشتر از پیش محدود ساخت. در تاریخ ۲۰ دسامبر، وزارت تحصیلات عالی مقامات حاکم طی نامه ای با استناد به تصمیم کابینه مقامات حاکم، تحصیلات دانشگاهی زنان را تا زمان ایجاد "محیط مناسب شرعی" مطابق با "فرهنگ" افغانستان به حالت تعلیق در آورد؛ این تصمیم تنها چند هفته پس از آن اتخاذ شد که به دانشجویان زن اجازه داده شده بود در امتحان کانکور دانشگاه های دولتی شرکت کنند. در تاریخ ۸ جنوری، وزارت معارف مقامات حاکم طی نامه ای دستورالعمل هایی صادر کرد که مبنی بر اینکه مقامات حاکم تاسیسات آموزشی، از جمله مکاتب، مراکز آموزشی و مدارس دینی، را برای صنوف دختران الی صنف ششم در ولایاتی که این فعالیت ها به حالت تعلیق درآمده بود، مجدداً بازگشائی کنند؛ این دستور شامل مراکز تحت اداره موسسات غیردولتی دارای مجوز معتبر نیز می شد. در نامه ای دیگر از وزارت تحصیلات عالی مقامات حاکم به تاریخ ۲۸ جنوری، به دانشگاه ها و موسسات تحصیلات عالی خصوصی دستور داده شد تا اطلاع ثانوی از ثبت نامه دانشجویان زن برای امتحان کانکور خودداری کنند؛ تصمیمی که عملاً مانع از ادامه تحصیل زنان در موسسات تحصیلات عالی خصوصی نیز گردید. در تاریخ ۵ فبروری، لطف الله خیرخواه، معین وزارت تحصیلات عالی مقامات حاکم اعلام کرد که کار پرور تدوین استراتژی برای یافتن راه حل تحصیلات عالی دختران که با احکام شریعت منطبق باشد، آغاز شده است.

۵. در ۲۴ دسامبر، وزارت اقتصاد مقامات حاکم مکتوبی خطاب به نهاد های هماهنگ کننده سازمان های امدادرسان افغانستان صادر کرد که بر اساس آن، اشتغال زنان افغان در موسسات غیر دولتی داخلی و بین المللی

ممنوع اعلام شد. در مکتوب آمده بود که در این نهادها، مقررات مربوط به پوشش و سایر قوانین نامشخص نقض شده اند. در تاریخ ۳۰ دسامبر، ذبیح الله مجاهد، سخنگوی مقامات حاکم به نمایندگان رسانه های اطلاع داد که مقامات حاکم در مورد مشارکت زنان در نیروی کار بر اساس "ضرورت" تصمیم گیری خواهند کرد. پس از آن، معافیت های محدودی در بخش های صحت و آموزش ابتدائی اعمال شد.

۶. این محدودیت ها با محکومیت های گسترده ای از سوی جامعه ی جهانی مواجه شد. به درخواست سرمنشی، معاون سرمنشی از ۱۷ الی ۲۰ جنوری در راس هیئتی متشکل از رئیس اجرائی دفتر سازمان ملل برای برابر جنسیتی و توانمند سازی زنان (دفتر سازمان ملل برای زنان) و معاون سرمنشی در امور آسیای میانه، آسیا و اقیانوس آرام، به کابل آمد. هدف این هیئت، ابراز همبستگی و مشوره مستقیم با زنان افغان و جامعه ی بشردوستانه ی متاثر، و نیز ابراز نگرانی عمیق و گفتگو با مقامات حاکم پیرامون محدودیت های اخیر بود. این هیئت همچنان با شورای علما، جوامع آسیب دیده، کارکنان امداد رسان و نهاد های جامعه ی مدنی - به ویژه زنان و سازمان های تحت رهبری زنان در کابل، قندهار و هرات - دیدار کرد. هیئت مذکور با جوامع زنان افغان در پاکستان و ترکیه نیز گفتگو نمود و مشورت های سطح بالایی را در کشور های حوزه خلیج فارس، آسیا و اروپا برای بررسی وضعیت افغانستان برگزار کرد. از ۲۲ تا ۲۶ جنوری، هیئتی از کمیته دائمی میان نهادی به ریاست معاون سرمنشی در امور بشردوستانه و هماهنگ کننده ی امداد رسانی اضطراری، سفر پیگیری دیگری به افغانستان انجام داد تا گفتگو ها با مقامات حاکم در باره ی پیامد های ممنوعیت فعالیت زنان امدادگر در عملیات بشردوستانه را ادامه دهد.

۷. رهبر طالبان، هیبت الله آخندزاده، همچنان بر مسائل حکومتداری تاثیرگذار بود و تغییرات در سطوح عالی و محلی میان مسئولین بلند پایه مقامات حاکم ایجاد کرد. در تاریخ ۱۶ جنوری، عبدالمنان عمری، وزیر فواید عامه مقامات حاکم به عنوان وزیر کار و امور اجتماعی مقامات حاکم منصوب شد و جای او را محمد عیسی صانع، معین وزارت انرژی و آب گرفت. انتصابات ملکی دیگر شامل پنج معین مقامات حاکم در وزارت خانه های تحصیلات عالی، انکشاف شهری و اراضی، امر به معرف و نهی از منکر، اداره ی ملی مبارزه با حوادث طبیعی افغانستان، همچنین والی ولایت کابل و پانزده ولسوالی بود. تمامی افراد منصوب شده مرد و از اعضای وابسته به طالبان بودند.

۸. وزارت مالیه مقامات حاکم گزارش داد که پرداخت معاش تمامی کارمندان ملکی و نیروهای امنیتی مقامات حاکم تا ماه دسامبر ۲۰۲۲ تکمیل شده، به شمول کارمندان دولتی زن که بسیار از آنان از زمان به قدرت رسیدن طالبان اجازتی حضور در محل کار خود را نداشته اند. همچنین گزارش شد که معاش کارمندان نهاد های دولتی منحل شده ی حکومت جمهوریت نیز پرداخت شده است.

۹. مقامات حاکم به تغییرات در نهادهای حکومتی ادامه دادند. در تاریخ ۱۶ نوامبر، رهبر طالبان، هیبت الله آخندزاده، فرمانی صادر کرد که بر اساس آن، صلاحیت مرکز عدلی و قضائی مبارزه با فساد اداری به محکمه ی نظامی مقامات حاکم منتقل شد. مطابق با فرمانی که در ۱۳ دسامبر ۲۰۲۲ صادر شد، کمیسیون ملی تدارکات که پیش از سوی طالبان منحل گردیده بود، دوباره تاسیس شد. در تاریخ ۱۰ جنوری، مقامات حاکم تائید کردند که انتقال ریاست عمومی حقوق از وزارت عدلیه مقامات حاکم به ستره محکمه، بر اساس فرمان مورخ ۱۳ اکتوبر رهبر طالبان، تکمیل گردیده است.

۱۰. در سطح محلی، وزارت داخله مقامات حاکم در ۲۹ دسامبر ایجاد ۲۵ ولسوالی جدید در سراسر کشور را اعلام کرد و بدین ترتیب، بر اساس گزارش مقامات حاکم، شمار تمام ولسوالی ها به ۴۱۹ واحد افزایش یافته است. هدف اعلام شده از این اقدام، بهبود دسترسی مردم به خدمات عنوان گردید. رهبر طالبان، هیبت الله آخندزاده، شوراهای علمای ولایتی جدید منجمله در کابل، کاپیسا، بغلان، فاریاب، ارزگان و خوست ایجاد کرد تا بر اداره های

ولایتی مقامات حاکم نظارت داشته باشند. تا اکنون، او ۱۵ شورا از مجموع ۲۲ شورای ایجاد شده را رسماً تأیید کرده است.

۱۱. عناصر اپوزیسیون سیاسی در داخل و خارج از کشور همچنان خواستار گفتگوی بین‌الافغانی بودند، و در طول دوره‌ی گزارش دهی، چهار جنبش سیاسی دیگر در تبعید تشکیل شد. در تاریخ ۱۷ جنوری، ذبیح‌الله مجاهد، سخنگوی مقامات حاکم اظهار داشت که این جنبش‌ها مربوط به فصل گذشته اند و در شرایط کنونی اهمیت و ارتباطی ندارند. مقامات حاکم در سطوح مختلف، تلاش‌های ارتباطی خود با بازیگران و جریان‌های سیاسی داخلی افغانستان را به صورت موردی افزایش دادند. به ویژه، عبدالکبیر محمد جان و عبدالسلام حنفی، معاونین رئیس‌الوزراء، در سطح ملی با شخصیت‌ها و جریان‌های سیاسی دیدار و گفتگو کردند. در تاریخ ۱۶ جنوری، کمیسیون بازگشت و ارتباط با افسران و شخصیت‌های سیاسی پیشین افغانستان اعلام کرد که در نتیجه‌ی فعالیت‌های این کمیسیون، ۴۷۵ تن به افغانستان بازگشته‌اند.

۱۲. مسئولین بلندپایه مقامات حاکم، بازدیدهای خود از ولایات و ولسوالی‌ها را که بر جوامع محلی و پروژه‌های اقتصادی متمرکز بود، افزایش دادند. به ویژه، مقامات وزارت امور اقوام و سرحدات مقامات حاکم، با هدف آنچه که ترویج وحدت ملی اعلام شد، با جوامع قومی و اقلیت‌ها دیدار کرد. پس از تعلیق دسترسی زنان به تحصیلات عالی، ندا محمد ندیم، وزیر تحصیلات عالی مقامات حاکم با مقامات محلی، بزرگان جامعه و استادان دانشگاه در مورد اصلاحات تحصیلی گفتگو کرد. وی در تاریخ ۴ دسامبر، برنامه‌های درسی بازنگری شده برای رشته‌های مختلف علمی، از جمله طب، شرعیات، و حقوق را اعلام نمود. عبدالغنی برادر، معاون اقتصادی رئیس‌الوزراء در ماه نوامبر هیئتی بین‌الوزارتی را با حضور شهاب‌الدین دلور، وزیر معادن و پترولیم مقامات حاکم، برای بازدید از معدن مس عینک ولایت لوگر رهبری کرد، و در ماه جنوری از ولایات شمالی کشور دیدار کرد و هدف این بازدیدها تمرکز روی بخش استخراج معادن و تامین امنیت شرکت‌های طرف قرارداد فعالیت‌های استخراجی بود. در ماه‌های دسامبر و جنوری، عطاءالله عمری، وزیر زراعت، آبیاری و مالداري از ولایات شمالی بازدید کرد تا از جمله، وضعیت فرسایش رود آمو دریا - یکی از منابع مهم آبی در منطقه - را ارزیابی نماید.

۱۳. قانون اساسی ۲۰۰۴ کماکان ملغی باقی ماند و هیچگونه شفافیتی در مورد چارچوب حقوقی کشور به وجود نیامد. در تاریخ ۵ نوامبر، وزارت عدلیه مقامات حاکم برای نخستین بار از ماه آگست ۲۰۲۱ بدینسو، جریده‌های رسمی را منتشر کرد که شامل پنج فرمان بود، از جمله فرمانی که روند تدوین قوانین، مقررات و طرزالعمل‌ها را مشخص می‌کرد. در تاریخ ۱۰ جنوری، مقامات حاکم تصمیم رهبر طالبان، هبیب‌الله آخوندزاده، را منتشر کردند که بر اساس آن، تمامی قوانین و مقرراتی که در دروان جمهوری تدوین شده بودند، به دلیل مغایرت با شریعت، به صورت خودکار لغو گردیدند. گذشته از موانع عمده در نظام عدلی و قضائی رسمی و غیررسمی، طبق پژوهش انجام شده از سوی موسسه سازمان ملل برای برابر جنسیتی و توانمندسازی زنان (دفتر سازمان ملل متحد برای زنان)، محدودیت‌های گسترده بر حقوق زنان سبب شده است که دسترسی زنان و دختران به عدالت تقریباً ناممکن شود. وکلای مدافع زن همچنان از فعالیت در بخش عدلی و قضائی محروم باقی مانده‌اند. در تاریخ ۱۸ دسامبر، ریاست وکلای مدافع در وزارت عدلیه مقامات حاکم مهلت تکمیل ارزیابی جاری وکلای مدافع را از ۲۱ نوامبر ۲۰۲۲ تا ماه فبروری ۲۰۲۳ تمدید کرد. تا تاریخ ۳۱ جنوری، از میان ۱۵۱۹ متقاضی، ۱۲۵۰ تن جواز فعالیت دریافت کردند. با این حال، وکلای مدافع زن گزارش دادند که جواز‌های کاری آنان تمدید نشده است.

۱۴. سکتور امنیتی مقامات حاکم همچنان بر اصلاح بیشتر نیروهای امنیتی، از جمله از طریق آموزش‌های حرفه‌ای، ایدئولوژیک و دینی، تمرکز داشت. نیروهای پولیس و ریاست عمومی استخبارات مقامات حاکم از ضبط محموله‌هایی از سلاح‌های سنگین و سبک و مهمات خبر دادند و پیشرفت‌هایی در کاهش قاچاق و کشت مواد

مخدر و همچنین تداوی معتادان را برجسته کردند. هیبت الله آخندزاده، رهبر طالبان، نفوذ مستقیم خود بر نهاد های امنیتی را با بازدید از قوماندانی های مختلف قطعات در هلمند و قندهار افزایش داد و از تعدادی از قوماندانان خواست تا مستقیماً به وی گزارش دهند.

۱۵. مقامات سازمان ملل و رهبری یوناما همچنان با مقامات حاکم در تعامل بودند و بر رعایت حقوق و آزادی های اساسی، از جمله حقوق زنان و دختران، و ترویج حکومتداری فراگیر، مشارکتی و پاسخگو تاکید می کردند. یوناما و شرکای سازمان ملل به طور منظم با گروه ها و فعالان زنان افغان در سراسر کشور مشورت کرده و با اطاق های تجارت و صنایع زنان، کارآفرینان زن و وزارت تجارت و صنایع مقامات حاکم دیدار کردند تا در باره ی حمایت از زنان تجارت پیشه افغان گفتگو نمایند. یوناما از طریق دفاتر ساحوی خود در بیش از ۱۷۰ جلسه ی تعامل در سطح محلی شرکت کرد و ۳۲ نشست را تدویر و تقویت روایی جامعه با مقامات حاکم را در ۱۹ ولایت برگزار نمود. این نشست ها نمایندگان علما، بزرگان محل، جوانان و ساختار های موجود محلی را گرد هم آورد تا اصول حکومتداری خوب را بررسی، اولویت های کلیدی را شناسائی و روابط جامعه را تقویت کنند. در تاریخ ۴ دسامبر، نماینده خاص سرمشی سازمان ملل متحد برای افغانستان و رئیس یوناما با وکلای مدافع زن دیدار کرد تا گزینه های برای کاهش نگرانی های آنان بررسی شود. یوناما و برنامه انکشافی سازمان ملل (UNDP) در تاریخ ۲۲ دسامبر، پروژه ی آزمایشی مساعدت های حقوقی را در ولایات بامیان و هرات به پایان رساندند که ۶۱۲ تن، به شمول ۲۲۰ زن، از آن بهره مند شدند.

ب. امنیت

۱۶. از ۱۴ نوامبر الی ۳۱ جنوری، تعداد مجموعی حوادث امنیتی مرتبط با درگیری و تلفات ملکی نسبت به همان دوره در سال ۲۰۲۲-۲۰۲۱ افزایش یافت. سازمان ملل ۱۲۰۱ رویداد امنیتی را ثبت کرد که افزایش ۱۰ درصدی را نسبت به ۱۰۸۸ رویداد ثبت شده در همان دوره در سال ۲۰۲۱-۲۰۲۲ نشان می دهد. آمار های موجود نشان می دهد که درگیری های مسلحانه کاهش ۳۵ درصد کاهش یافته است، از ۸۱ مورد به ۵۲ رویداد؛ حملات هوایی ۱۰۰ درصد افزایش یافته است، از ۱ مورد به ۲ رویداد؛ انفجار های ناشی از مواد منفجره تعبیه شده ۷ درصد افزایش یافته است، از ۵۲ مورد به ۵۶ رویداد؛ و ترورها ۲۴ درصد کاهش یافته است، از ۷۷ مورد به ۵۸ رویداد. وضعیت اقتصادی و بشری کماکان رو به وخامت بوده که منجر به افزایش حوادث امنیتی مرتبط با جرم و جنایت شد. مناطق غربی، جنوبی و شرقی ۵۸ درصد از کل رویداد های ثبت را به خود اختصاص دادند و ولایات هلمند، هرات، قندهار، کابل و ننگرهار بیشترین تاثیر را داشتند.

۱۷. حملات مخالفین مسلح و درگیری های مسلحانه و درگیری های مسلحانه با طالبان همچنان کاهش یافت. یوناما ۲۳ گروه مسلح را ثبت کرد که ادعا می کردند در افغانستان فعالیت می کنند. جبهه مقاومت ملی، جبهه آزادی افغانستان و جنبش آزادی افغانستان (که قبلاً جبهه آزادی افغانستان نام داشت) مسئولیت حملاتی را در ولایات هلمند، کابل، قندهار، کاپیسا، ننگرهار، نورستان و پنجشیر به عهده گرفتند. نیروهای امنیتی مقامات حاکم عملیات هایی را علیه مبارزان جبهه مقاومت ملی انجام دادند، از جمله یک عملیات نظامی در ۲۵ و ۲۶ دسامبر در ولایت بغلان که منجر به تلفات نامشخص شد.

۱۸. حملاتی که توسط شاخه خراسان داعش ادعا یا به آنها نسبت داده شد کاهش یافت. از ۱۴ نوامبر تا ۳۱ جنوری، سازمان ملل ۱۶ حمله توسط این گروه در چهار ولایت را ثبت کرد، در حالی که در همان دوره در سال ۲۰۲۲-۲۰۲۱، به تعداد ۵۳ حمله در هفت ولایت ثبت شده بود. شاخه خراسان داعش مسئولیت حملاتی از جمله

قتل هدفمند یک امام در کابل در ۱۷ نوامبر، حمله به سفارت پاکستان در کابل در ۲ دسامبر، انفجاری بالای مغازه یکی از اعضای جامعه سیک در جلال آباد در ۳ دسامبر، حمله پیچیده به یک هتل در کابل در ۱۲ دسامبر، قتل هدفمند فرمانده پولیس مقامات حاکم در شهر فیض آباد بدخشان در ۲۶ دسامبر، انفجار در یک کمپ نیروهای هوایی در کابل در ۱ جنوری و انفجار در مقابل وزارت امور خارجه مقامات حاکم در کابل در ۱۱ جنوری را به عهده گرفت.

۱۹. حملات برجسته‌ای که مسئولیت آن را هیچ گروهی به عهده نگرفت، شامل انفجار در مدرسه دینی جهدیه در شهر ایبک ولایت سمنگان در ۳۰ نوامبر و انفجاری در مزار شریف در ۶ دسامبر بالای یک بس حامل کارمندان ریاست نفت و گاز مقامات حاکم بود. در تاریخ ۲ دسامبر، گلبدین حکمتیار، رهبر حزب اسلامی، از یک حمله پیچیده به مجتمع خود در کابل جان سالم به در برد.

۲۰. تنش های مرزی ادامه یافت. در مجموع ۱۹ رویداد، ۱۷ مورد آن در امتداد مرز افغانستان و پاکستان رخ داد، از جمله درگیری های مرزی گزارش شده در ولسوالی دندپتان ولایت پکتیا در تاریخ های ۱۵، ۱۹، ۲۰، ۲۱ و ۲۶ نوامبر؛ ولسوالی دانگم ولایت کنر در ۷ دسامبر؛ و ولسوالی اسپین بولدک قندهار در ۱۱ و ۱۵ دسامبر. همچنین، یک مورد شلیک گلوله های هاوان از مرز به ولسوالی جاجی میدان ولایت خوست در ۱۸ دسامبر گزارش شد. در تاریخ ۲۷ نوامبر، جلسه‌ای مشترک از بزرگان قبال دوطرف مرز تشکیل و کمیته‌ای برای حل اختلافات در ولسوالی دندپتان ولایت پکتیا ایجاد گردید. در تاریخ ۴ جنوری، گزارش هایی از شلیک هاوان به ولسوالی گوشته ولایت ننگرهار دریافت شد. مقامات پاکستان ادعاهایی طالبان مبنی بر انجام حملات هوایی در منطقه سلاله ولسوالی گوشته را رد کردند. در تاریخ ۵ جنوری، یک حادثه امنیتی در مرز ولسوالی مومندره ولایت ننگرهار گزارش شد. یک درگیری نیز در مرز با جمهوری اسلامی ایران در ولسوالی کنگ ولایت نیمروز د ۸ دسامبر به ثبت رسید.

۲۱. در تاریخ ۲۸ نوامبر، تحریک طالبان پاکستان پایان آتش بس خود با دولت پاکستان که از ماه می ۲۰۲۲ برقرار بود، را اعلام کردند و به جنگجویان خود دستور دادند تا حملات علیه نیروهای امنیتی پاکستان را از سر بگیرند. پاکستان بارها نسبت به تهدید گروه های تروریستی که از خاک افغانستان فعالیت می کنند، به ویژه تحریک طالبان پاکستان، ابراز نگرانی کرد. دو فرمانده ارشد تحریک طالبان پاکستان در ولایت پکتیا در ۱۷ نوامبر و در ولایت ننگرهار در ۱۸ نوامبر کشته شدند. در پاسخ به اظهارات دولت پاکستان پس از حمله‌ای در یک مسجد در پشاور پاکستان در ۳۰ جنوری، امیرخان متقی، وزیر امور خارجه مقامات حاکم در ۲ فبروری اعلام کرد که هیچ پایگاه تروریستی در افغانستان وجود ندارد و مقامات حاکم هرگز اجازه استفاده از خاک خود علیه سایر کشورها را نخواهند داد.

۲۲. مقامات حاکم کماکان تمایل خود را برای مبارزه با گسترش سلاح ابراز کردند. از ۱۴ نوامبر تا ۳۱ جنوری، سازمان ملل ۲۸ مورد کشف محموله های سلاح در ۱۴ ولایت را ثبت کرد، در حالی که مقامات حاکم حداقل ۳۰ مورد کشف را اعلام کردند.

۲۳. یوناما کماکان با جناح های ذیدخل در باره‌ی خطرات مرتبط با تجارت غیرقانونی، ذخیره و انتقال سلاح های سبک و مهمات و مواد منفجره در تعامل بود. یوناما همچنین از مقامات حاکم خواست تا مدیریت مصئون تاسیسات ذخیره سازی مهمات و مواد منفجره در مراکز شهری را ارزیابی کنند. در طول دوره‌ی گزارش دهی، یوناما در سه کنفرانس منطقه‌ای سازمان ملل شرکت کرد و گزارش ارائه نمود؛ این کنفرانس ها در عشق آباد، آلماتای قزاقستان و تاشکند برگزار شد و بر خطرات ناشی از گسترش سلاح های سبک و مهمات تمرکز داشت.

۲۴. از ۱۴ نوامبر الی ۳۱ جنوری، سازمان ملل متحد ۶۰ رویداد را ثبت کرد که به طور مستقیم بر کارمندان آن تاثیر گذاشته بود، که شامل ۲۶ مورد تهدید، ۹ مورد مرتبی با جرم و جنایت، ۱۱ مورد بازداشت و ۱۴ مورد رویداد

های مربوط به مجتمع‌ها، دفاتر و اموال سازمان ملل می‌شود. این رقم نسبت به ۷۸ رویداد ثبت شده در همین دوره‌ی زمانی در سال ۲۰۲۲-۲۰۲۱ کاهش یافته است. پس از فرمان مقامات حاکم در ۲۴ دسامبر مبنی بر تعلیق اشتغال زنان در سازمان‌های غیردولتی، کارمندان داخلی شاغل در سازمان ملل تماس‌ها و هشدارهای تهدیدآمیز دریافت کردند، به دلیل اینکه با محرم (اقارب نزدیک مرد) سفر نمی‌کردند. مقامات حاکم همچنین تلاش کردند تا مجتمع‌های سازمان ملل در ولایت‌های هرات، کابل، قندوز و ننگرهار را تلاش کنند.

ج. همکاری‌های منطقی

۲۵. کشورها و سازمان‌های منطقی همچنان به تعامل با مقامات حاکم در نشست‌های چندجانبه و دوجانبه ادامه دادند. موضوعات مورد بررسی شامل ارتباطات و همکاری اقتصادی منطقه‌ای، امنیت سرحدی، مبارزه با تروریسم، قاچاق مواد مخدر، حکومتمداری فراگیر و حقوق زنان و دختران بود.

۲۶. در ۱۶ نوامبر، مقامات ارشد کشورهای منطقه در چارچوب نشست مشورتی فارمت مسکو در باره افغانستان در شهر مسکو، دیدگاه‌های خود را پیرامون وضعیت سیاسی، اقتصادی و بشردوستانه افغانستان مبادله کردند. شرکت‌کنندگان در این نشست بیانیه‌ای مشترک صادر کردند که در آن از طالبان خواسته شد دولت فراگیر تشکیل دهند، تلاش‌های خود را در مبارزه با تروریسم تقویت کنند، و به تعهدات خود در زمینه مبارزه با مواد مخدر پایبند باشند. در تاریخ ۸ فبروری نیز نمایندگان کشورهای منطقه نشست دیگری در باره افغانستان در مسکو برگزار کردند. بیانیه‌ای مشترک صادر شد که در آن از مقامات حاکم خواسته شده بود دولت فراگیر تشکیل دهند، تلاش‌های خود را در مبارزه با تروریسم بهبود بخشند، و به وعده‌های خود در زمینه مبارزه با مواد مخدر متعهد بمانند.

۲۷. یک سلسله اعلامیه‌ها و رویدادها بر دسترسی دختران و زنان افغانستان به آموزش متمرکز بود. در تاریخ‌های ۲۹ و ۳۰ نوامبر، گفتگوی منطقه‌ای در شهر آلماتای قزاقستان توسط دفتر سازمان ملل متحد برای زنان با همکاری وزارت امور خارجه قزاقستان برگزار شد. این نشست زنان و جوانان افغانستان را با کارشناسان زن از آسیای مرکزی و رهبران منطقه گرد هم آورد تا در باره اولویت‌های ارتقای حقوق زنان تبادل نظر کنند؛ به شمول ایجاد ائتلاف‌های سیاسی برای ثبات و امنیت در افغانستان، کشورهای هم‌مرز و منطقه؛ برگزاری اجلاس زنان و تقویت وحدت میان زنان افغان؛ ایجاد ائتلاف منطقه‌ای موسسات جامعه مدنی؛ ترویج توانمندسازی اقتصادی زنان؛ و تقویت حمایتگری آسیای مرکزی از حقوق زنان. در تاریخ ۸ دسامبر، دولت‌های اندونزی و قطر به طور مشترک کنفرانس بین‌المللی آموزش زنان افغان را در شهر بالی اندونزی میزبانی کردند. این کنفرانس با حضور نمایندگان ۳۸ کشور در سطح وزیران امور خارجه و سفیران، سازمان‌های بین‌المللی به شمول نماینده خاص سرمنشی، موسسات غیردولتی و نهادهای آکادمیک برگزار شد.

۲۸. در ۲۹ دسامبر، حسین ابراهیم طه، سرمنشی سازمان همکاری اسلامی از آکادمی فقه اسلامی بین‌المللی خواست تا کمپاین جهانی را برای متحد ساختن علمای دینی و مراجع مذهبی جهان اسلامی در مخالفت با تصمیم مقامات حاکم مبنی بر محدود کردن آموزش زنان، آغاز کند. در ۱۱ جنوری، کمیته اجرایی سازمان همکاری اسلامی نشست فوق‌العاده‌ای را در باره افغانستان در شهر جدّه عربستان برگزار کرد. در این نشست، ممنوعیت‌های اخیر بر فعالیت‌های زنان به عنوان "اقدامات مغایر با مقاصد شریعت اسلامی" توصیف شد.

۲۹. تعاملات دوجانبه منطقی عمدتاً بر امنیت منطقه، مهاجرت‌های فرامرزی و روابط اقتصادی متمرکز بود. در تاریخ ۲۹ نوامبر، هیئتی پاکستانی به ریاست حنا ربانی کهر، وزیر مشاور امور خارجه، به کابل سفر کرد تا در

باره آزادی بازداشت شدگان افغان در پاکستان، روند صدور ویزا برای شهروندان افغانستان، و نیز مسائل مربوط به تجارت و ترانزیت گفتگو کند. وزارت امور خارجه مقامات حاکم اعلام کرد که دو طرف برای بهبود روابط از طریق مذاکرات به توافق رسیده اند. در تاریخ ۴ دسامبر، در شهر ابوظبی، شیخ محمد بن زاید آل نهیان، رئیس جمهور دولت امارات متحده عربی با یعقوب مجاهد، وزیر دفاع مقامات حاکم دیدار و در باره تقویت روابط، همکاری های دوجانبه و سایر موضوعات مورد علاقه مشترک گفتگو کرد. در تاریخ ۱۲ دسامبر، هیئتی به ریاست عبدالرحمن راشد، معین وزارت امور مهاجرین و عودت کنندگان مقامات حاکم در هشتمین نشست کمیته نظارتی چهار جانبه پیرامون استراتژی راه حل ها برای مهاجرین افغان در جمهوری اسلامی ایران اشتراک کرد تا در مورد بازگشت داوطلبانه و ادغام پایدار پناهندگان افغان و کمک به کشورهای میزبان بحث و گفتگو صورت گرفت. در تاریخ ۲۴ دسامبر، حسن کاظمی قمی، نماینده ویژه جمهوری اسلامی ایران در امور افغانستان، به کابل سفر کرد تا در باره وضعیت مهاجرین افغان و روابط سیاسی گفتگو کند. در تاریخ ۱۳ و ۱۴ جنوری، ضمیر کابلوف، نماینده ویژه رئیس جمهور فدراسیون روسیه در امور افغانستان، به کابل سفر کرد تا پیرامون امنیت منطقه ای، همکاری های اقتصادی و چشم انداز به رسمیت شناختن توسط جامعه جهانی گفتگو کند. در تاریخ ۵ فبروری، مطلق بن ماجد آل قحطانی، فرستاده ویژه وزیر امور خارجه قطر، به کابل سفر کرد تا در باره تحولات اخیر، به ویژه مسائل سیاسی، اقتصادی، انکشافی و آموزشی گفتگو کند.

۳۰. همکاری های اقتصادی منطقوی همچنان سنگ بنای اقتصادی مقامات حاکم باقی ماند. در تاریخ ۱۹ نوامبر، عبدالغنی برادر، معاون اقتصادی رئیس الوزرای مقامات حاکم به صورت مجازی در ششمین نمایشگاه همکاری اقتصادی، تجاری و سرمایه گذاری میان چین و آسیای جنوبی که در شهر کونمینگ چین برگزار شد، سخنرانی کرد. از تاریخ ۱ تا ۸ دسامبر، اتاق تجارت و سرمایه گذاری افغانستان نمایشگاه بین المللی تجارت را در کابل برگزار کرد که در آن حدود ۶۰۰ شرکت از افغانستان، چین، جمهوری اسلامی ایران، پاکستان و ترکیه محصولات و دستاوردهای خود را به نمایش گذاشتند. در تاریخ ۱۹ دسامبر، اداره خط آهن افغانستان تحت کنترل مقامات حاکم، از شناسائی مسیر های پروژه راه آهن ترانس افغان و انجام گفتگوها برای آغاز این پروژه با مقامات ازبکستان و پاکستان خبر داد. در تاریخ ۵ جنوری، مقامات حاکم با یک شرکت چینی قراردادی ۲۵ ساله برای استخراج میدین نفتی حوزه رود آمودریا در ولایت های فاریاب، جوزجان و سرپل امضا کردند. شرکت برق افغانستان (د افغانستان برشنا شرکت) تمدید قرارداد های واردات برق برای سال ۲۰۲۳ را با کشور های ازبکستان، تاجیکستان و ترکمنستان به ترتیب در تاریخ های ۳۱ دسامبر، ۱۰ جنوری و ۲۳ جنوری اعلام کرد. در بیانیه پایانی بیست و ششمین نشست شورای وزیران سازمان همکاری اقتصادی که در تاریخ ۲۴ جنوری در شهر تاشکند برگزار شد، شرکت کنندگان بر حمایت خود از بازسازی، توسعه و پیشرفت اجتماعی-اقتصادی افغانستان تاکید کردند. در همین حال، چشم انداز کوتاه مدت برای اجرای پروژه های بزرگ توسعه اقتصادی منطقه ای با محوریت افغانستان، در نبود منابع مالی بین المللی، همچنان نامشخص باقی ماند.

۳۱. یوناما به تعامل خود با مقامات حاکم در زمینه همکاری های منطقوی ادامه داد و نشست های منظم هماهنگی با سفیران کشور های منطقه مقیم کابل برگزار کرد. در ماه های نوامبر و دسامبر، مقامات یوناما به تاجیکستان، ترکمنستان و ازبکستان سفر کرد تا با مقامات آن کشورها و همچنین با افغان های مقیم آن کشورها که طرف گفتگو محسوب می شوند، تعامل نماید. همچنین، یوناما همکاری خود را با مرکز منطقوی سازمان ملل متحد برای دیپلوماسی پیشگیرانه در آسیای مرکزی ادامه داد و در نشست سالانه معاونان وزیران امور خارجه کشورهای آسیای مرکزی که در تاریخ ۱۱ دسامبر در شهر عشق آباد برگزار شد، شرکت کرد.

۳. حقوق بشر

۳۲. از ۱۵ نوامبر تا ۳۱ جنوری، یوناما ۱۰۳ مورد تلفات افراد ملکی (۲۰ کشته و ۸۳ زخمی) را ثبت کرد. بیشترین موارد تلفات افراد ملکی ناشی از مواد منفجره تعبیه شده و مهمات منفجرناشده بود و کودکان یک سوم از مجموع قربانیان را تشکیل می داد.

۳۳. از ۱ اکتوبر تا ۳۱ دسامبر، گروه ویژه کشور نظارت و گزارشدهی ۴۳۵ مورد نقض فاحش حقوق کودکان را علیه نزدیک ۲۰۰ کودک تثبیت کرد. قتل و قطع اعضا همچنان شایع ترین نوع نقض حقوق کودکان بود و ۹۰ درصد کل موارد تایید شده را تشکیل می داد.

۳۴. یوناما قضایای مواردی از قتل های خودسرانه، بازداشت و توقیف خودسرانه، و شکنجه و بدرفتاری هایی که توسط مقامات حاکم علیه مقامات پیشین دولت و اعضای نیروهای ملی امنیتی و دفاعی افغانستان انجام شده بود، را ثبت کرد؛ این اقدامات ناقض عفو عمومی اعلام شده از آگست ۲۰۲۱ محسوب می شوند و شامل حداقل ۹ مورد قتل خودسرانه، حداقل ۱۷ مورد بازداشت و توقیف خودسرانه و حداقل ۹ مورد شکنجه و بدرفتاری بود. یوناما همچنین نقض هایی را که توسط مقامات حاکم علیه افرادی متهم به ارتباط با جبهه مقاومت ملی به ویژه در ولایت پنجشیر، انجام شده بود، ثبت کرد که شامل حداقل ۳ مورد قتل خودسرانه، حداقل ۴ مورد بازداشت و توقیف خودسرانه و حداقل ۳ مورد شکنجه و بدرفتاری بود.

۳۵. در ۲۳ و ۲۴ نوامبر، در روستای سواک ولایت دایکند، نیروهای امنیتی تحت کنترل مقامات حاکم عملیات امنیتی انجام دادند که در جریان آن حداقل پنج مرد و سه پسر کشته و یک زن زخمی شدند؛ تمامی این موارد به صورت خودسرانه اتفاق افتاد. سخنگوی طالبان اعلام کرد که تمامی کشته شدگان در این عملیات "مخالفین مسلح" بودند. یافته های یوناما نشان داد که افراد کشته شده در زمان مرگ خود غیرمسلح بودند.

۳۶. پس از اعلامیه مورخ ۱۳ نوامبر توسط سخنگوی مقامات حاکم پیرامون الزام به اجرای احکام حدود و قصاص در صورت تحقق شرایط شریعت، یوناما افزایش چشمگیری در اعمال مجازات های بدنی قضائی توسط مقامات حاکم را ثبت کرد. این احکام شامل حداقل ۲۸ مورد اجرای مجازات بدنی قضایی برای دست کم ۲۲۲ مرد و ۴۲ زن به دلایل مختلف از جمله زنا (رابطه جنسی غیرقانونی)، "فرار از منزل"، "سرقت، همجنسگرایی، مصرف الکل، کلاهبرداری و قاچاق مواد مخدر بود. تمامی مجازات های شلاق بودند. در تاریخ ۷ دسامبر، یوناما نخستین مورد اجرای حکم اعدام عمومی با تایید قضایی (در شهر فراه) از ۱۵ آگست ۲۰۲۱ را ثبت کرد. گزارش های حاکی بود که فرد اعدام شده به اتهام قتل محکوم شده بود.

۳۷. یوناما ۶۳ مورد نقض حقوق بشر توسط وزارت امر به معروف و نهی از منکر مقامات حاکم را ثبت کرد که علیه افرادی انجام شده بود که به نقض مقررات و دستورالعمل های اخلاقی و دینی متهم بودند. این موارد شامل زنان به دلیل رفتن به بازار بدون محرم یا متهم به عدم رعایت حجاب اسلامی و آرایشگران مرد به دلیل کوتاه ریش مردان بود. نقض ها شامل بدرفتاری و شکنجه (عمدتاً ضرب و شتم) و بازداشت و توقیف های خودسرانه می شد.

۳۸. مقامات حاکم به هدف قرار دادن کارمندان رسانه ها و اعضای جامعه مدنی که با سیاست های مربوطه مخالفت می کردند، ادامه دادند. به عنوان مثال، در تاریخ ۷ جنوری در کابل، اعضای اعضای ریاست عمومی استخبارات تحت مقامات حاکم، سلطان علی ضیایی، فعال جامعه مدنی، را بازداشت کردند که گزارش شد این اقدام

به دلیل برنامه های او برای سازماندهی اعتراضات علیه دستورات اخیر مقامات حاکم به منظور محدود کردن دسترسی زنان به کار و تحصیلات عالی بود. در تاریخ ۲ فبروری در کابل، ماموران پولیس مقامات حاکم، اسماعیل مشعل، استاد دانشگاه، را بازداشت کردند؛ وی بیشتر در تلویزیون ملی مدارک دانشگاهی خود را پاره کرده بود تا اعتراض خود را نسبت به ممنوعیت حضور زنان در دانشگاه توسط مقامات حاکم نشان دهد. از ۱۲ تا ۲۴ دسامبر، ریاست عمومی استخبارات مقامات حاکم، ظریفه یعقوبی و سه همکار مرد او را که همه در تاریخ ۳ نوامبر در یک کنفرانس مطبوعاتی برای راه اندازی جنبش اعتراضی زنان در کابل بازداشت شده بودند، رها ساخت. یوناما به صورت علنی و دوجانبه برای آزادی آنها تلاش کرده بود. علاوه بر این، یوناما ۲۸ مورد بازداشت و توقیف خودسرانه فعالان جامعه مدنی و مدافعان حقوق بشر، و ۱۰ مورد بازداشت و توقیف خودسرانه و ۲ مورد بدرفتاری و تهدید علیه خبرنگاران و فعالان رسانه‌ای را ثبت کرد.

۳۹. در ۱۸ نوامبر، ائتلاف رسانه های آزاد، افغانستان را به دلیل عدم تحقق تعهد جهانی مربوط به آزادی رسانه‌ها که این کشور در سال ۲۰۲۰ امضا کرده بود، از عضویت خود حذف کرد. تهدید های مقامات حاکم و مشکلات مالی همچنان اصلی ترین دلایل توقف فعالیت رسانه های مستقل باقی ماندند. در تاریخ ۱ دسامبر، مقامات حاکم پخش نشرات رادیویی صدای امریکا و رادیو اروپای آزاد/رادیو آزادی را ممنوع اعلام نموده و دلیل آن را نقض ادعایی اصول روزنامه نگاری عنوان کردند.

۴۰. در مجموع ۲۷ مورد اعتراضات عمومی ثبت شد که بیشتر آنها به طور مسالمت آمیز پایان یافت و موضوعاتی مانند پرداخت حقوق یا مسائل تجاری را در بر می گرفت که توسط مقامات حاکم حساس تلقی نمی شدند. اکثر اعتراضاتی که به تصمیم برای تعلیق حضور زنان در تحصیلات عالی و کار واکنش نشان دادند، توسط مقامات حاکم متفرق شدند و در این میان از تیراندازی هوایی، تانک های آب پاش، تهدید، ضرب و شتم، بازداشت و توقیف های انفرادی علیه معترضان و خبرنگارانی که این اعتراضات را پوشش می دادند، استفاده شد. نیروهای امنیتی مقامات حاکم با افزایش گشت ها و ایجاد پوسته های تلافی اضافی، امنیت را تقویت کردند و به دانشگاه ها هشدار دادند. برعلاوه، ۵۸ اعتراض مسالمت آمیز، عمدتاً تحت رهبری مقامات حاکم، برگزار شد تا مخالفت خود با پاره و سوزاندن قرآن در هالند و سویدن را نشان دهند.

۴۱. مشاهده شد که وزارت امر به معروف و نهی از منکر مقامات حاکم به طور ظاهری ممنوعیتی کلی بر موسیقی اعمال کرده است؛ بر اساس آن، تالار های عروسی و هتل ها از پخش موسیقی منع شدند و اشعار دارای وزن موسیقایی مجاز نمی باشد. در بسیار از موارد، نمایش تصاویر انسان و حیوان نیز ممنوع اعلام شد، زیرا مقامات حاکم آن ها را "غیراسلامی" می دانستند. این شامل حذف لوحه های تبلیغاتی و مجسمه های عمومی و همچنین پوشاندن یا حذف چهره های مانکن های فروشگاه ها می شود.

۴۲. استفاده زنان و دختران از حقوق و آزادی های اساسی خود همچنان رو به وخامت بود. ممنوعیت های جدید در ماه دسامبر، همراه با محدودیت های متعددی که پیش تر اعمال شده بودند به شمول دستورالعمل های مربوط به داشتن محرم و حجاب، نقش زنان را بیشتر از پیش به حوزه خصوصی محدود کرد. همچنین در ماه دسامبر، مقامات حاکم اقداماتی محلی را اجرا کردند، مانند تعطیلی فروشگاه ها و آرایشگاه های زنانه در قندهار و ممانعت از دسترسی زنان و دختران به مدارس دینی داخل مساجد در کابل.

۴۳. گزارش موارد خشونت علیه زنان و دختران کماکان ادامه یافت و دامنه‌ی آن از قتل و قتل های ناموسی تا ازدواج اجباری و ضرب و شتم منجر به جراحت یا ناتوانی و خودکشی متغیر بود. گزارش ها نشان می داد که مقامات محلی مقامات حاکم از ترکیبی از سیستم قضائی رسمی و غیررسمی برای رسیدگی به مسائل مدنی و جزائی، به شمول موارد خشونت علیه زنان و دختران، استفاده می کردند، اما این سیستم ها به طور یکنواخت در سراسر کشور در

دسترس نبودند و به طور خاص به دغدغه های مربوط به دسترسی زنان به عدالت به ویژه باتوجه به نبود متخصصان زن در دستگاه عدلی و قضائی، پاسخ نمی داد.

۴۴. در جنوری ۲۰۲۳، یوناما، دفتر سازمان ملل برای زنان، و سازمان بین المللی مهاجرت، نه نشست مشورتی داخلی برگزار کردند که گروهی متنوع از رهبران زن افغان از ۲۱ ولایت در آن شرکت کردند. زنان تقریباً به طور همصدا حذف محدودیت ها بر تحصیل و کار را به عنوان اولویت اصلی برای کاهش آسیب های روانی و اقتصادی ویرانگری که تجربه کرده بودند، شناسائی کردند. آنها تاکید کردند که توانمند سازی اقتصادی، از جمله ارائه حمایت مالی و فنی برای زنان افغان و کسب و کار های متعلق به زنان، برای بهبود جایگاه آنها در حوزه های عمومی و خصوصی ضروری است. زنان حاضر در کشور گزارش دادند که تقریباً هیچ تاثیری فراتر از محدوده خانه خود ندارند (۹۳ درصد احساس کردند که در سطح ولسوالی یا ولایت تاثیر کمی یا هیچ تاثیری ندارند، و ۹۶ درصد در سطح ملی چنین احساسی داشتند). آن ها از سازمان ملل متحد و جامعه جهانی، به ویژه کشور هایی با اکثریت مسلمان، خواستند تا با استفاده از تحریک های مستمر و مذاکرات فوری برای بازگرداندن کامل حقوق زنان، از نفوذ خود استفاده کنند.

۴۵. یوناما به ارائه مشاوره فنی و برگزاری جلسات آگاهی بخشی برای اداره تنظیم امور زندان های مقامات حاکم ادامه داد تا بتواند به زندان ها در انجام تعهدات حقوق بشری خود کمک کند. علاوه بر تعامل مستمر با مسئولین زندانی های ولایتی در خصوص شرایط توقیف و اقدامات مربوط به توقیف طولانی مدت قبل از محاکمه، یوناما به تعامل با زندانیان در چندین زندان، از جمله زندان پلچرخ در کابل، مطابق با مجوز قبلی صادر شده توسط اداره تنظیم امور زندان های مقامات حاکم ادامه داد.

۴۶. با وجود تلاش های قبلاً گزارش شده برای کاهش جمعیت زندانیان، محدودیت های مالی و توقیف حمایت های مالی تمویل کنندگان تاثیر قابل توجهی بر توانائی اداره تنظیم امور زندان های مقامات حاکم در رعایت معیارهای بین المللی، از جمله تامین منظم غذای کافی و لوازم بهداشتی، آموزش ها و دوره های فنی حرفه ای و رسیدگی به نیازهای بهداشتی زندانیان، داشت.

۴. انکشاف اقتصادی، هماهنگی تمویل کنندگان و مؤثریت کمک ها

۴۷. به رغم کندی رشد اقتصادی از آگست ۲۰۲۱ بدینسو، مقامات حاکم از روند های مثبت در زمینه درآمد و تجارت گزارش دادند. آمارهای موجود نشان می دهد که درآمد دولت از ۲۲ مارچ تا ۲۱ دسامبر ۲۰۲۲، که عمدتاً ناشی از عواید گمرکی و درآمد های غیرمالیاتی بوده، در مجموع به ۱۳۵.۹ میلیارد افغانی (حدود ۱.۵ میلیارد دالر امریکایی) رسیده است و این رقم با میزان جمع آوری عواید در دوره ی مشابه سال ۲۰۲۰ هم سطح می باشد. در همین حال، صادرات از جنوری تا نوامبر ۲۰۲۲ به ۱.۷ میلیارد دالر بالغ گردیده است، در حالی که کل صادرات در سال های ۲۰۲۱ و ۲۰۲۰ بالترتیب ۰.۹ میلیارد و ۰.۸ میلیارد دالر بوده است. شاخص های کلان اقتصادی نشان می دهد که نرخ تورم سالانه در نوامبر ۲۰۲۲ به ۹.۱ درصد کاهش یافته است، در حالی که در جولای به اوج ۱۸.۳ درصد رسیده بود. ارزش پول ملی نیز ثابت مانده و در محدود ۸۷ تا ۹۱ افغانی در برابر هر دالر امریکایی نوسان داشته است.

۴۸. در تاریخ ۱۶ نوامبر، کابینه مقامات حاکم تصویب بودجه ی میان دوره ای سال ۲۰۲۲ را که توسط وزیر مالیه مقامات حاکم تهیه شده بود، اعلام کرد. وزیر مالیه در تاریخ ۱۰ جنوری گزارش داد که بودجه از ۲۳۱ میلیارد افغانی (حدود ۲.۵۵ میلیارد دالر امریکایی) به ۲۳۹ میلیارد افغانی (حدود ۲.۶۴ میلیارد دالر امریکایی) افزایش یافته است که این افزایش عمدتاً ناشی از رشد ۷ میلیارد افغانی (حدود ۷۷ میلیون دالر امریکایی) در بودجه عادی بوده است. همچنین، کسر بودجه از ۴۴.۷ میلیارد افغانی (حدود ۴۹۲ میلیون دالر امریکایی) به ۴۰.۳ میلیارد افغانی (حدود

۴۴۴ میلیون دالر امریکایی) کاهش یافته است. فرآیند های طرح بودجه ملی همچنان از شفافیت کافی، چه در زمینه جمع آوری عواید و چه در بخش مصارف، برخوردار نیستند. در تاریخ ۲۵ جنوری، بانک مرکزی افغانستان انتشار ۱۰۰ میلیون افغانی بانکنوت جدید برای بانک های تجاری و جمع آوری بانکنوت های فرسوده و آسیب دیده را اعلام نمود.

۴۹. مقامات حاکم به تاکید روی خودکفایی و ترویج تولیدات داخلی ادامه دادند، و از طریق تعامل با سکتور خصوصی، پروژه های تجاری، زراعتی، معدنی، صنعتی و زیربنایی را در اولویت قرار دادند. با این حال، این بخش همچنان با چالش های سیستم بانکی بین المللی، مشکلات صدور ویزا، نبود اطمینان نسبت به چارچوب حقوقی، و تامین ناپایدار برق رو به رو می باشد. کار بر روی کانال آبیاری قوش تیبپه به طول ۲۸۵ کیلومتر ادامه دارد؛ پروژه های که بنا بر اظهارات مقامات حاکم، انتظار می رود چشم انداز های زراعتی در شمال افغانستان را بهبود بخشد.

۵۰. اقتصاد زراعتی کشور همچنان با شوک های اقلیمی مواجه بود. دهه ها تخریب محیط زیست موجب گسترش بیابانزائی و تکرار خشکسالی ها شده و آسیب پذیری مردم افغانستان را در برابر پیامدهای تغییرات اقلیمی تشدید کرده است. مقامات حاکم از این تهدید های محیط زیستی آگاهی نشان داده اند، اما کمبود منابع مالی انکشافی و نبود دسترسی به میکانیزم های تامین مالی اقلیمی، مانع از اجرای اقدامات جامع برای کاهش اثرات این پدیده شده است.

۵۱. صندوق وجهی ویژه برای افغانستان همچنان به ارائه کمک های مستقیم به جوامع داخل کشور ادامه داد، هرچند بسیاری از فعالیت ها تحت تاثیر ممنوعیت کار زنان در موسسات غیردولتی قرار گرفت. در تاریخ ۸ دسامبر، کمیته ی رهبری صندوق تصمیم انتقال ریاست صندوق از نماینده مقیم برنامه انکشافی سازمان ملل متحد (UNDP) به هماهنگ کننده مقیم را تصویب کرد. تا تاریخ ۲ فبروری، ۱۷ نهاد، صندوق و برنامه ی وابسته به سازمان ملل متحد و ۱۲ کشور تمویل کننده در چارچوب این صندوق همکاری داشتند. از زمان تاسیس در اکتوبر ۲۰۲۱، این صندوق در مجموع ۱۷۶ میلیون دالر دریافت کرده است که از آن میان، ۱۴۷.۶ میلیون دالر برای سه برنامه مشترک منطقوی تصویب و ۱۱۲.۷۲ میلیون دالر آن پرداخت شده است. تا پایان سال ۲۰۲۲، میزان حمایت های ارائه شده به حدود ۲.۲ میلیون نفر از مستفیدین، از جمله ۷۰۰ هزار زن (معادل ۳۴ درصد از مجموع مستفیدین) در ولایات شمالی و جنوبی کشور، رسیده است.

۵۲. سازمان ملل متحد و تمویل کنندگان کلیدی همچنان به صورت هفتگی از طریق گروه هماهنگی افغانستان و گروه های کاری موضوعی مرتبط، در زمینه ارائه کمک ها هماهنگی می کردند. تدوین چارچوب استراتژیک برای افغانستان برای دوره ی ۲۰۲۳ - ۲۰۲۵، که به عنوان یک چارچوب مشترک جهت فعالیت های مرتبط با نیازهای اساسی انسانی در نظر گرفته شده است، تا روشن شدن نتایج تعاملات جاری با مقامات حاکم در حالت تعلیق باقی ماند.

۵۳. به منظور تطبیق برنامه عملی سرمنشی پیرامون بیجایی داخلی، گروه کاری راه حل های پایدار ملی، استراتژی را طرح کرد که بر محوریت حمایت، رویکرد های مبتنی بر ساحه، و پیوند میان امور بشردوستانه، صلح، و توسعه تمرکز دارد. در جریان دوره ی گزارشدهی، یک ورکشاپ ملی و پنج ورکشاپ منطقوی برای آغاز اجرای پلان های عملی برگزار گردید.

۵۴. استفاده ی سازمان ملل متحد از دیتابیس آنلاین برای تبادل معلومات در باره عرضه کنندگان و قراردادی ها، خطر تقلب و انحراف در استفاده از منابع مالی را کاهش داده است. در تاریخ ۳۰ جنوری، یوناما برنامه آموزشی را به بیش از ۶۰ مسئول برنامه و تدارکات در زمینه اپلود اطلاعات قراردادی ها در این دیتابیس، روی دست گرفت. گروه کاری مدیریت ریسک (خطرات احتمالی) در سطح کل سیستم سازمان ملل متحد نیز به طور پیوسته ارزیابی

مشترک ریسک (خطرات احتمالی) را اپدیت کرده و یک پلان اقدام مشترک برای مدیریت ریسک (خطرات احتمالی) تهیه نموده است.

۵. کمک های بشردوستانه

۵۵. افغانستان با سطح بی سابقه‌ای از بحران های انسانی، بشردوستانه، اقلیمی و اقتصادی در تمامی ۳۴ ولایت خود مواجه است. دو سوم جمعیت این کشور در سال ۲۰۲۳ به کمک های بشردوستانه نیاز خواهند داشت - رقمی بی سابقه معادل ۲۸.۳ میلیون نفر، که از ۲۴.۴ میلیون نفر در سال ۲۰۲۲ و ۱۸.۴ میلیون تن در سال ۲۰۲۱ افزایش یافته است. تخمین زده می شود که برای رسیدگی به این نیازها، حدود ۴.۶ میلیارد دلار لازم باید، که بالاترین میزان نیاز بشردوستانه در جهان محسوب می شود. پس از تصمیم مبنی بر ممنوعیت کار زنان در موسسات غیردولتی، بررسی انجام شده از سوی دفتر سازمان ملل متحد برای زنان نشان داد که ۹۴ درصد از ۱۲۷ موسسه داخلی جامعه مدنی به رهبری زنان که در بخش جامعه مدنی فعالیت داشتند، فعالیت های خود را به طور کامل یا جزئی متوقف کرده است. تأثیرات این ممنوعیت بر بخش های مختلف به صورت منظم از سوی تیم کشوری امور بشردوستانه تحت نظارت قرار دارد. دسترسی به زنان نیازمند به ویژه در زمینه های ارزیابی و نظارت بشردوستانه به طور فزاینده‌ای دشوار شده است.

۵۶. در سال ۲۰۲۲، حدود ۲۶ میلیون نفر در افغانستان از کمک های بشردوستانه بهره‌مند شدند، از جمله ۲۲.۳ میلیون نفر که از حمایت های غذایی و معیشتی برخوردار گردیدند، ۱۳.۳ میلیون تن که خدمات بهداشتی دریافت کردند، ۶.۲ میلیون کودک و مادر شیرده که پیشگیری و درمان سوء تغذیه حاد حمایت شدند، ۱۱ میلیون تن که از خدمات آب، بهداشت و حفظ الصحه محیطی مستفید گردیدند، ۵۵۴۴۰۰ کودک که به تعلیم و مواد آموزشی دسترسی یافتند، ۲ میلیون نفر که سرپناه اضطراری و اجناس مورد نیاز خانه دریافت کردند، و ۵.۷ میلیون نفر که حداقل یکی از اشکال حمایت حفاظتی را دریافت نمودند.

۵۷. از ۱۶ نوامبر الی ۵ فبروری، جامعه بشردوستانه همچنین حدود ۴.۱ میلیون تن را با حمایت هایی برای افزایش تولیدات غذایی تحت پوشش قرار داد. این حمایت ها شامل ۳.۴ میلیون نفر بود که بذرگندم دارای گواهی با کیفیت بالا و سازگار با شرایط محلط و کود دریافت کردند، ۵۰۰ هزار تن که از حمایت برای حفاظت از مالداري و آموزش در زمینه مدیریت مالداري بهره مند شدند، ۹۶ هزار خانوار که از طریق برنامه پول برای کار برای بازسازی زیرساخت های حیاتی آبیاری در سطح جامعه حمایت گردیدند، و ۱۰ هزار خانوار بدون زمین و با ناامنی شدید غذایی که زنان سرپرستی این خانوار ها را به عهده داشت، همچنین افراد دارای معلولیت که کمک نقدی بدون قید و شرط دریافت کردند. بیش از ۱۲۵ هزار راس گاو در ۸۳ ولسوالی در برابر بیماری پوستی گره‌دار (Lumpy Skin Disease) واکسین شدند که از حدود ۷۳ هزار خانوار حمایت به عمل آمد.

۵۸. در سال ۲۰۲۲، تعداد ۷۷۲۱۰ مورد مشکوک به بیماری سرخکان گزارش شد (۷۷ درصد از آن در میان کودکان زیر پنج سال بود). از تاریخ ۱۶ نوامبر الی ۳۱ دسامبر، سازمان ملل متحد ۵.۵ میلیون کودک را در تمامی ولسوالی ها علیه بیماری سرخکان واکسین کرد. از ماه می تا دسامبر ۲۰۲۲، در ۱۷۵ ولسوالی در ۳۴ ولایت کشور، به تعداد ۲۴۲۵۶۲ مورد اسهال حاد آبکی همراه با کم آبی گزارش شد (که ۵۵ درصد آن، کودکان زیر پنج سال بودند). از آغاز سال ۲۰۲۲، افغانستان دو مورد مبتلا به ویروس پولیوی وحشی نوع یک را ثبت کرده است.

۵۹. موارد آسیب های ناشی از درگیری در فاصله زمانی ۱۶ نوامبر تا ۱۵ جنوری نسبت به دوره مشابه در سال پیش از آن، ۶۹ درصد کاهش یافته است؛ در این مدت، ۱۰۲۴ نفر خدمات درمانی مرتبط با جراحات ناشی از درگیری دریافت کردند، در حالی این رقم در دوره پیشتر به ۳۲۶۹ تن می رسید. از آغاز سال ۲۰۲۲، تعداد ۶۶۵۶۸۹ کودک مبتلا به سوء تغذیه حاد شدید در ۳۲۰۰ مرکز درمانی سراپا و بستردار درمان شده اند که از این میان، ۴۶۳۶۹ کودک

با عوارض صحتی در ۱۲۷ دیپارتمنت بستری ویژه سوء تغذیه حاد شدید بستری و درمان شده اند. بیش از ۵۰۰ تیم سیار صحتی و تغذیه نیز به ارائه خدمات به جمعیت های ساکن در مناطق دوردست ادامه می دهند و ماهانه بیش از ۴۵۰۰۰۰ مورد مشاوره ارائه می نمایند.

۶۰. از ۱۶ نوامبر تا ۱۵ جنوری، به تعداد ۱۳۳۸۸۹ تن ثبت شدند که وارد افغانستان شده اند. از این میان، ۶۵۰۷۰ تن اخراج و ۶۸۸۱۹ تن به صورت داوطلبانه بازگشته اند. در مجموع، ۱۲۴۴۵۵ تن از جمهوری اسلامی ایران و ۹۴۳۴ نفر از پاکستان بازگشت کرده اند. در طول سال ۲۰۲۲، بیش از ۹۲۴۰۰۰ مهاجر غیرقانونی به افغانستان عودت کرده اند. (این آمار تنها شامل مهاجران افغان فاقد مدرک است که از طریق چهار گذرگاه مرزی در ولایت های هرات، نیمروز، ننگرهار و قندهار بازگشته اند.) در همین دوره، حدود ۶۴۲۴ پناهجوی افغان - عمدتاً از پاکستان (۶۰۲۹ تن) و جمهوری اسلامی ایران (۳۷۲ تن) - در چارچوب برنامه بازگشت داوطلبانه سازمان ملل متحد به افغانستان برگشتند. سازمان ملل متحد از بیش از ۳ میلیون فرد بیجا شد داخلی، بازگشت کننده پناهجو و اعضای جوامع میزبان در ۸۰ منطقه‌ی دارای اولویت بازگشت و ادغام مجدد در سراسر افغانستان حمایت به عمل آورد. این حمایت ها شامل بهبود دسترسی دختران و پسران به آموزش ابتدائی، ارتقای دسترسی به خدمات بهداشتی، معیشتی، سرپناه و انرژی، و همچنین خدمات آب و بهداشت محیط زیست بود. در سال ۲۰۲۳، حداقل ۳۹۴۵۷۶ تن از اثر درگیری ها و بلایا به تازگی بیجا شدند که بدین ترتیب، مجموع تعداد افراد در وضعیت آوارگی از سال ۲۰۱۲ به ۵۰۸ میلیون نفر رسید. بیش بینی می شود که در سال ۲۰۲۳، شمار آوارگان و مهاجران آسیب پذیر به حدود ۶۹۱۰۰۰ نفر برسد؛ تنها ۱۱ درصد از این افراد انتظار می رود در نتیجه درگیری ها آواره شوند، در حالی که خشکسالی، عوامل اقتصادی و کاهش تاب آوری در برابر شوک ها به طور فزاینده‌ای مردم را وادار به ترک خانه های شان خواهد کرد.

۶۱. تعداد رویدادهای مربوط به مداخله در اجرای فعالیت های بشردوستانه همچنان در سطح بالایی باقی ماند؛ به طوری که از ۱۶ نوامبر تا ۵ فبروری، ۴۹۴ مورد گزارش شد، در حالی که در دوره‌ی مشابه سال پیش، این رقم به ۱۵۳ مورد می رسید. در سال ۲۰۲۲، به تعداد ۳۰ مورد حمله علیه کارمندان بخش صحتی و ۳۶۲ مورد خشونت و تهدید علیه کارکنان، دارایی ها و تاسیسات بشردوستانه ثبت گردید که نسبت به ۵۲۲ مورد ثبت شده در سال ۲۰۲۱، کاهش قابل توجهی را نشان می دهد. علاوه بر این، ۴۰۷ مورد حادثه با انگیزه جنسیتی که به مقامات واقع نسبت داده شد، نیز ثبت گردید که شامل ۳۹ مورد تهدید یا ارباب کارمندان امدادی زن و ۵۷ مورد محدودیت در رفت و آمد زنان می شود.

۶۲. موسسه خدمات ماین پاکی امکان انجام بررسی و پاکسازی اراضی آلوده را فراهم ساخت و مواد منفجره به شمول مواد منفجره تعبیه شده، به صورت ایمن شناسائی و خنثی شدند. جمعیت های آسیب دید، از جمله زنان و دختران، آموزش های آگاهی از خطرات مهمات منفجر نشده را در جوامع و مناطق بازگشت دریافت کردند. افزون بر این، تخمین زده می شود که ۲۰ میلیون تن دیگر از طریق رسانه های جمعی به آموزش های آگاهی از خطرات ماین و مهمات منفجره نشده دسترسی یافته اند.

۶. مبارزه علیه مواد مخدر

۶۳. پس از اعلام ممنوعیت مواد مخدر از سوی مقامات حاکم در ماه اپریل ۲۰۲۲، گزارش های ساحوی حاکی از آن بود که این مقامات اقداماتی را برای منصرف ساختن دهاقین از کشت کوکنار در مناطق جنوبی و غربی کشور روی دست گرفتند. با این حال، ارزیابی میزان اثر بخشی نهایی این ممنوعیت منوط به دسترسی به اطلاعات موثق در مورد فصل برداشت، از ماه می تا جولای، خواهد بود. گزارش های ساحوی دفتر مواد مخدر و جرم سازمان ملل متحد (UNODC) نشان می دهد که تا به امروز، سطح اجرای این ممنوعیت در سراسر کشور یک نواخت نبوده است. کشت کوکنار همچنان منبع اصلی تامین نقدینگی برای بسیاری از کشاورزان، به ویژه در مناطق جنوبی، محسوب می شود.

۶۴. در نتیجه‌ی اجرای این ممنوعیت، قیمت تریاک همچنان رو به افزایش بود. میانگین ملی قیمت هر کیلوگرام تریاک خشک و تازه در سطح مرزعه در ماه نوامبر ۲۰۲۲ بالترتیب ۳۲۷ و ۲۰۵ دالر امریکایی بود که بیش از چهار برابر قیمت تریاک خشک در ماه جولای ۲۰۲۱ به شمار می‌رفت. قیمت‌ها در سراسر کشور یکسان نبود و در ولایات جنوبی، شرقی و غربی - که بیشترین میزان کشت کوکنار در آنها صورت می‌گیرد - به بیش از ۴۰۰ دالر امریکایی در هر کیلوگرام رسید.

۶۵. از اواسط نوامبر، برنامه انکشاف بدیل دفتر مواد مخدر و جرم سازمان ملل متحد (UNODC) به ۱۸۲۱ خانوار - از جمله ۵۵۸ خانوار زن سرپرست - در ولایات هلمند و قندهار خدمات و نهاده‌های زراعتی و خدمات ترویجی ارائه کرده است. این برنامه به ده‌ها کشت‌کننده کوکنار کمک نمود تا ۱۳۴ هکتار از مین‌های زیر کشت کوکنار را با محصولات قانونی جایگزین کنند. از ماه مارچ ۲۰۲۲ تا کنون، افزایش میانگین ۲۵ درصدی در تولید محصولات غله‌ای و سبزیجات، به بهبود امنیت غذایی و معیشت‌ها کمک کرده است. علاوه بر این، ساخت هفت ذخیره‌گاه آب با ظرفیت ۱۵۰۰۰ مترمکعب برای تامین آب آبیاری و مواشی در ماه دسامبر به پایان رسید که برای حدود ۲۱۰۰ خانوار و ۳۵۰ خانواده کوچی مفید بوده است. این پروژه همچنین زمینه‌ی ۳۰۸۱ روز اشتغال را برای خانوارهای فاقد زمین مساعد ساخت.

۶۶. دفتر مواد مخدر و جرم سازمان ملل متحد (UNODC) و برنامه انکشافی ملل متحد (UNDP) مشترکاً بسته‌های ضروری مواد غذایی و تجهیزات زمستانی را در اختیار ۱۷ مرکز درمان اعتیاد قرار دادند تا این مراکز بتوانند فعالیت خود را در طول فصل زمستان ادامه دهند. در تاریخ ۱ فروری، مقامات حاکم یک مرکز تداوی با ظرفیت ۵۰۰۰ بستر را در کابل افتتاح کردند تا خدمات درمانی و حمایتی را برای افراد مصرف‌کننده مواد مخدر فراهم سازد.

۷. حمایت از مأموریت

۶۷. الی ۳۱ جنوری، میزان پُست‌های خالی در یوناما بالترتیب ۱۱ درصد برای کارمندان بین‌المللی، ۱۵ درصد برای رضاکاران سازمان ملل متحد، ۱۲ درصد برای کارمندان مسلکی و ۹ درصد برای کارمندان داخلی بود؛ در حالی که میزان تایید شده بالترتیب ۹، ۱۰، ۴ و ۴ درصد تعیین شده بود. میزان کارمندان زن در میان کارکنان بین‌المللی ۳۱ درصد، در میان رضاکاران ۳۴ درصد، در میان کارمندان مسلکی ۹ درصد و در میان کارمندان داخلی نیز ۹ درصد بود. برنامه رضاکاران داخلی سازمان ملل متحد همچنان به عنوان مسیر حیاتی برای پیوستن زنان جوان افغان به نیروی کار سازمان ملل متحد باقی مانده است. برعلاوه، تیم کشوری سازمان ملل متحد در تلاش است تا دشواری‌های مضاعفی را که کارمندان زن داخلی در زمینه رفت و آمد با آن مواجه‌اند، کاهش دهد. دفتر یوناما در تاسیسات مشترک سازمان ملل متحد در آلماتا نیز برای استفاده در دسترس است. دسترسی به منافع هوایی کافی، از جمله بهره‌مندی به موقع از خدمات عملیات هوایی، همچنان عامل کلیدی در آمادگی امنیتی و کاهش خطرات برای سازمان ملل متحد محسوب می‌شود.

۸. مشاهدات و پیشنهادات

۶۸. در طول دوره‌ی گزارش‌دهی، توجه بین‌المللی به افغانستان عمدتاً بر نیازهای روزافزون بشری در این کشور و محدودیت‌های شدید و بیشتر اعمال شده بر زندگی زنان و دختران افغان متمرکز بود. این دو موضوع به طور جدایی‌ناپذیری به یکدیگر مرتبط هستند، زیرا مورد دوم پیامدهایی ویرانگر و بلندمدت برای کل جامعه افغانستان خواهد داشت.

۶۹. منع تحصیلات عالی برای زنان و دختران نه تنها نقض حقوق برابر زنان و دختران است، بلکه تاثیر فاجعه باری بر توسعه آینده کشور خواهد داشت. ممنوعیت کار زنان در موسسات غیر دولتی بین المللی و داخلی بر ارائه کمک های حیاتی و نجات بخش تاثیر منفي می گذارد، در شرایط که نیاز های افغانستان در بالاترین سطح در جهان قرار دارد. به دلیل سیاست های طالبان، زنان دریافت کننده کمک ها، به مشارکت کارکنان انسانی زن وابسته هستند، نه تنها برای شناسائی نیازهای خود و دریافت کمک، بلکه برای ارائه نظریات که برای کیفیت و پاسخگوئی کمک دریافتی ضروری است. آخرین محدودیت های وضع شده، در صورتیکه سریعاً لغو نشوند، پیامد های منفي و پایدار برای بازسازی اقتصادی، کاهش فقر و توسعه و ثبات اجتماعی-اقتصادی بلندمدت افغانستان خواهد داشت، از جمله دستیابی به اهداف انکشافی پایدار که در قلب آن آموزش و توانمند سازی زنان قرار دارد.

۷۰. من مخالفت خود با چنین تصامیم را ابراز داشته ام و به مخالفت خود ادامه خواهم داد، و همبستگی خود را با زنان و دختران افغان از جمله با جستجوی راه حل های عملی از طریق تعامل اعلام کرده ام. بازدید هایی که به رهبری معاون سرمنشی و هماهنگ کننده کمک های اضطراری انجام شد، بخشی از تعامل مستمر ما با مقامات حاکم در خصوص اهمیت حقوق زنان و دختران و پیامدهای محدودیت ها در صورت عدم لغو آنها بود. گفتگوها با مقامات حاکم، سایر جناح های ذیدخل افغان و کشورهای منطقه و فراتر از آن با هدف آگاه سازی مقامات حاکم از پیامد های این تصامیم و تاثیرات دوامدار آن بر جامعه افغانستان و روابط افغانستان با جامعه جهانی، انجام شد.

۷۱. طالبان اطمینان دادند که در تلاش برای یافتن راه هایی جهت لغو یا کاهش اثرات این تصامیم هستند. با این حال، اعتماد باید از طریق پیشرفت قابل توجه در احترام و حفاظت از حقوق زنان و دختران و همچنین سایر مسائلی که برای ارتقای ثبات و توسعه لازم است، از جمله مشارکت سیاسی گسترده تر و تلاش ها برای مقابله با تروریسم، تقویت شود.

۷۲. مقامات حاکم همچنان بر کنترل امنیتی در سراسر افغانستان تاکید دارند. با این حال، نگرانی های جدی در خصوص ادامه حضور گروه های تروریستی خارجی در کشور باقی است. حملاتی که علیه اهداف ملکی انجام می شوند، از جمله توسط شاخه خراسان داعش، باید متوقف شوند. مقامات حاکم باید اقدامات ملموس تری در حوزه های امنیتی و سیاسی انجام دهند، از جمله با مشارکت در گفتگوی ضد تروریسم با کشورهای منطقه و جامعه جهانی به منظور تقویت همکاری در امر مبارزه با این تهدیدها، در حال که به تعهدات خود طبق حقوق بین المللی پابند هستند.

۷۳. کشته و مجروح شدن افراد ملکی از اثر بقایای مواد منفجره از دوران جنگ ادامه یافت. برعلاوه، گسترش تسلیحات و نگهداری ناامن مهمات و مواد منفجره همچنان تهدیدی برای جان افراد ملکی به ویژه در مناطق شهری پرجمعیت محسوب می شود. همچنین خطر واقعی استفاده غیرقانونی از این مواد، از جمله در تروریسم و قاچاق، کماکان باقی است. سازمان ملل متحد به تعامل با مقامات حاکم در خصوص اتخاذ تدابیر کاهش دهنده مناسب که برای مبارزه با چنین تهدیدها نیاز است، ادامه خواهد داد.

۷۴. طالبان عفو عمومی را که پس از به قدرت رسیدن اعطا کرده بود، به عنوان تلاشی برای پایان دادن به چرخه خشونت و انتقام چند دهه پی در افغانستان توصیف کرد. در آن زمان، من خواستار اجرای جدی این تعهد شده بودم. واقعیت امروز نشان دهنده افزایش نقض اعلامیه عفو توسط خود طالبان است. این اقدامات تهدیدی برای شعله ور شدن دوباره چرخه های خشونت به شمار می روند و باید متوقف شوند.

۷۵. من از افزایش اعمال مجازات های بدنی قضائی توسط مقامات حاکم ابراز نگرانی جدی می کنم. این مجازات ها نوعی رفتار ظالمانه، غیرانسانی یا تحقیر آمیز محسوب می شوند و ممکن است به شکنجه تعبیر شوند، که هر دو به طور مطلق در حقوق بین الملل ممنوع هستند. همچنین از اجرای اعدام عمومی که در تاریخ ۷ دسامبر انجام شد، ابراز نگرانی می کنم. کمیته حقوق بشر در نظر تفسیر شماره ۳۶ (۲۰۱۸) خود در باره حق حیات، مربوط به ماده ۶

میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی که افغانستان نیز عضو آن است، یادآور شد که دولت های عضو میثاق که مجازات اعدام را لغو نکرده اند باید به ماده ۷ میثاق احترام بگذارند، که طبق آن برخی روش های اجرای اعدام ممنوع می باشد. عدم احترام به ماده ۷ به طور اجتناب ناپذیری اجرای اعدام را ماهیتاً خودسرانه می سازد و بنابر این همچنین نقض ماده ۶ خواهد بود. این کمیته همچنین اظهار نظر کرده است که اعدام های عمومی مغایر با ماده ۷ می باشند.

۷۶. با توجه به اینکه آزادی های رسانه ای به طور فزاینده ای محدود شده و اعتراضات سرکوب می شوند، فضای سیاسی کماکان بسته باقی ماند. طالبان پیشنهادهای مختلف در خصوص گفتگوی ملی معنی دار با سایر میکانیزم های مشارکت سیاسی را رد کرده اند. پس از دهه ها درگیری، افغان ها از همه جناح ها و جوامع شایسته فرصت آشتی برپایه چشم انداز مشترک برای آینده خود هستند. من بار دیگر آمادگی سازمان ملل متحد را برای حمایت از فرآیند گفتگوی ملی که پایه گذار صلح پایدار و آشتی ملی باشد، تاکید می کنم.

۷۷. فضای سیاسی که سازمان ملل متحد در داخل آن فعالیت می کند، طی سال گذشته به گونه ای قابل ملاحظه تغییر کرده است که این تغییر ناشی از تصامیم طالبان در مغایرت با نورم ها، معیارها و اصول بین المللی می باشد. رفاه مردم افغانستان همچنان و باید همچنان نخستین دغدغه ما باشد. این امر نیازمند استراتژی مبتنی بر تعامل صبورانه و اصولی است که بر رویکرد بین المللی یکپارچه و هماهنگ تر استوار باشد. برای سازمان ملل متحد، یوناما همچنان ابزار اصلی در تسهیل و اجرای چنین رویکردی باقی می ماند. ماموریت فعلی سازمان ملل متحد انعطاف کافی را برای یوناما فراهم می آورد تا بتواند خود را با تحولات جدید تطبیق دهد. توصیه می کنم این ماموریت برای مدت ۱۲ ماه دیگر تمدید شود.

۷۸. سه هدف استراتژیک حضور سیاسی سازمان ملل متحد که در قطعنامه شماره ۲۶۲۶ (سال ۲۰۲۲) شورای امنیت مشخصتر توضیح شده است، ضروری باقی ماند:

(الف) همکاری با تمامی جناح ذیدخل به منظور ارتقای حکومت و جامعه افغانستانی موثر، مسئولانه و فراگیر، همراه با پیشبرد مصالحه؛

(ب) کمک به تقویت احترام و حفاظت از حقوق و آزادی های اساسی همه مردان و زنان افغانستان؛

(ج) حمایت از ارائه خدمات اساسی به مردم افغانستان و کمک به ایجاد شرایط اقتصادی و اجتماعی که بتواند منتج به خود کفائی و ثبات شود.

۷۹. هماهنگی و تسهیل مساعدت های بشردوستانه و هماهنگی تمویل کنندگان در ارتباط با نیازهای اساسی بشری، ترویج حکومت فراگیر، حفاظت و ترویج حقوق بشر، ارائه حمایت از همکاری های منطقه ای، هماهنگی مدیریت خطرات احتمالی و ایجاد میکانیزم ها برای بهبود وضعیت کلی امنیت در افغانستان نیز ضروری است.

۸۰. من مراتب قدردانی عمیق خود را از تمامی کارمندان سازمان ملل متحد در افغانستان، تحت رهبری نماینده ویژه من، روزا اتونبایوا، برای تعهد و خدمات مستمر شان به مردم افغانستان در محیطی که روز به روز محدودتر می شود، ابراز می کنم.